

Kolēģijas atzinums (64. pants)

Atzinums 8/2019 par uzraudzības iestādes kompetenci gadījumā, kad mainās apstākļi, kas saistīti ar galveno vai vienīgo uzņēmējdarbības vietu

Pieņemts 2019. gada 9. jūlijā

Translations proofread by EDPB Members.
This language version has not yet been proofread.

Satura rādītājs

1	FAKTU KOPSAVILKUMS	3
2	PAR KOLĒĢIJAS KOMPETENCI PIEŅĒMT ATZINUMU PAR ŠO TĒMU SASKAŅĀ AR 64. PANTA	
2.	PUNKTU	4
3	ATTIECĪGIE NOTEIKUMI	5
4	EDAK ATZINUMS	6
4.1	Atzinuma tvērums	6
4.2	Atzinuma pamatojums	6
4.3	Pieņemtais atzinums	8
4.3.1	Galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas pārcelšana EEZ ietvaros	8
4.3.2.	Galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas izveide vai pārcelšana no trešās valsts uz EEZ	8
4.3.3	Galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas pazušana	8
5	SECINĀJUMS	10

Eiropas Datu aizsardzības kolēģija

ņemot vērā 63. pantu un 64. panta 2. punktu Eiropas Parlamenta un Padomes Regulā (ES) 2016/679 (2016. gada 27. aprīlis) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti un ar ko atceļ Direktīvu 95/46/EK (turpmāk tekstā — VDAR),

ņemot vērā EEZ līgumu un jo īpaši tā XI pielikumu un 37. protokolu, ko groza ar EEZ apvienotās komitejas 2018. gada 6. jūlija lēmumu Nr. 154/2018,

ņemot vērā 2018. gada 25. maija Reglamenta 10. un 22. pantu,

tā kā:

1) Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas (turpmāk tekstā — Kolēģija) galvenais uzdevums ir nodrošināt konsekvētu VDAR piemērošanu visā Eiropas Ekonomikas zonā. VDAR 64. panta 2. punktā ir noteikts, ka jebkura uzraudzības iestāde, Kolēģijas priekšsēdētājs vai Komisija var pieprasīt, lai Kolēģija izskatītu jebkuru vispārējas piemērošanas jautājumu vai jautājumu, kas rada sekas vairāk nekā vienā EEZ dalībvalstī, nolūkā saņemt atzinumu. Šā atzinuma mērķis ir izskatīt vispārējas piemērošanas jautājumu vai jautājumu, kas rada sekas vairāk nekā vienā EEZ dalībvalstī.

2) Francijas un Zviedrijas Datu aizsardzības iestādes 2019. gada 30. aprīlī lūdza Kolēģiju izskatīt un sniegt atzinumu par valsts iestādes kompetences turpināšanu gadījumā, kad mainās apstākļi, kas saistīti ar galveno vai vienīgo uzņēmējdarbības vietu.

3) Kolēģijas atzinums tiek pieņemts saskaņā ar VDAR 64. panta 3. punktu saistībā ar Reglamenta 10. panta 2. punktu astoņu nedēļu laikā no pirmās darba dienas pēc tam, kad priekšsēdētājs un kompetentās uzraudzības iestādes ir nolēmuši, ka lieta ir pabeigta. Ar priekšsēdētāja lēmumu šo laikposmu var pagarināt vēl par sešām nedēļām, ņemot vērā jautājuma sarežģītību.

IR PIEŅĒMUSI ŠĀDU ATZINUMU:

1 FAKTU KOPSAVILKUMS

1. Francijas un Zviedrijas datu aizsardzības iestādes lūdza Kolēģiju izskatīt un sniegt atzinumu par valsts iestādes kompetences turpināšanu gadījumā, kad mainās apstākļi, kas saistīti ar galveno vai vienīgo uzņēmējdarbības vietu.
2. Šādas izmaiņas var iestāties, ja:
 - vienīgā vai galvenā uzņēmējdarbības vieta tiek pārvietota no vienas EEZ valsts uz citu EEZ valsti;
 - vienīgā vai galvenā uzņēmējdarbības vieta vairs nepastāv EEZ teritorijā;
 - galvenā uzņēmējdarbības vieta tiek izveidota EEZ valsts teritorijā vai tiek pārcelta no trešās valsts uz EEZ valsti.

3. Francijas un Zviedrijas datu aizsardzības iestādes konkrēti uzdeva šādus jautājumus:
- Kopš kura brīža iestādes kompetence būtu jāuzskata par galīgi noteiktu, paredzot jebkādas izmaiņas saistībā ar galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas apstākļiem, neietekmējot procedūru?
 - Vai tam vajadzētu būt sākuma brīdim, kad iestāde saņem sūdzību vai, ja pamatā nav sūdzība, kad iestāde sāk apskatīt apstrādi pēc saviem ieskatiem?
 - Vai tam vajadzētu būt brīdim, kad iestāde nolemj uzsākt izmeklēšanu un sazinās ar pārzini/apstrādātāju?
 - Vai tam vajadzētu būt brīdim, kad tiek uzsākta lēmumu pieņemšanas procedūra?
 - Vai tam vajadzētu būt brīdim, kad iestāde pieņem lēmumu, tādējādi izbeidzot attiecīgo lietu?
4. Lēmums par lietas pabeigtību tika pieņemts 2019. gada 17. maijā. Laikposms, līdz kuram atzinums jāpieņem, ir noteikts līdz 12. jūlijam.

2 PAR KOLĒGIJAS KOMPETENCI PIEŅEMT ATZINUMU PAR ŠO TĒMU SASKAŅĀ AR 64. PANTA 2. PUNKTU

5. Kolēģija uzskata, ka jautājums par valsts iestādes kompetenci gadījumos, kad mainās apstākļi, kas saistīti ar galveno vai vienīgo uzņēmējdarbības vietu, skar jautājumu par VDAR “vispārēju piemērošanu”, jo pastāv skaidra nepieciešamība pēc konsekventas interpretācijas datu aizsardzības iestāžu starpā par to kompetences robežām. Īpaši nepieciešams precizējums, lai cita starpā nodrošinātu konsekventu sadarbības praksi saskaņā ar 60. pantu, savstarpēju palīdzību saskaņā ar VDAR 61. pantu un kopīgām operācijām saskaņā ar VDAR 62. pantu.
6. Patiesi, VDAR nav nekādi īpaši nosacījumi attiecībā uz gadījumu, kad pārziņa vai apstrādātāja galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vieta atrodas vienas EEZ dalībvalsts teritorijā un procedūras gaitā tiek pārcelta uz citas dalībvalsts teritoriju vai ārpus Eiropas Ekonomikas zonas, nedz arī attiecībā uz gadījumiem, kad procedūras gaitā uzņēmējdarbības vieta tiek izveidota Eiropas Ekonomikas zonā vai pārstāj pastāvēt.
7. Tāpat līdz šim EDAK vadlīnijās, un jo īpaši tajās, kas attiecas uz vadošo uzraudzības iestādi, nav sniegts vairāk informācijas nekā VDAR attiecībā uz šādām situācijām.
8. Tomēr, lai nodrošinātu konsekventu ieviešanu visā Eiropas Ekonomikas zonā, ir jāatrod objektīvs kritērijs, lai noteiktu brīdi, sākot no kura jebkādas izmaiņas apstākļos nekādi neietekmētu iestādes iegūto kompetenci. Šis jautājums ir ļoti svarīgs, jo ir jārisina jautājums par uzraudzības iestāžu iespējamo paralēlo kompetenci. Tādēļ ne tikai no juridiskās noteiktības, bet arī no operatīvā viedokļa (lietu izskatīšana datu aizsardzības iestādēs) ir jānoskaidro uzdotie jautājumi.
9. Šo iemeslu dēļ Kolēģija uzskata, ka par Francijas un Zviedrijas datu aizsardzības iestāžu uzdotajiem jautājumiem var sniegt atzinumu saskaņā ar 64. panta 2. punktu.

3 ATTIECĪGIE NOTEIKUMI

10. Līguma par Eiropas Savienību (LES) 4. panta 3. punktā paredzēts: *“Saskaņā ar lojālas sadarbības principu Savienība un dalībvalstis ar patiesu savstarpējo cieņu palīdz cita citai veikt uzdevumus, ko nosaka Līgumos. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos vispārējos un īpašos pasākumus, lai nodrošinātu to pienākumu izpildi, kas izriet no Līgumiem vai no Savienības iestāžu aktiem. Dalībvalstis sekmē Savienības uzdevumu izpildi un atturas no jebkādiem pasākumiem, kuri varētu apdraudēt Savienības mērķu sasniegšanu.”*
11. ES Pamattiesību hartas 41. panta 1. punktā paredzēts, ka: *“Ikvienai personai ir tiesības uz objektīvu, godīgu un pieņemamā termiņā veiktu jautājumu izskatīšanu Savienības iestādēs un struktūrās.”*
12. VDAR 51. panta 1. punktā ir noteiktas to datu aizsardzības iestāžu juridiskās pilnvaras, kuras veiks VDAR piemērošanas pārraudzību nolūkā aizsargāt fizisko personu pamattiesības un brīvības attiecībā uz apstrādi un veicināt personas datu brīvu apriti Eiropas Ekonomikas zonā.
13. 55., 57. un 58. pantā ir noteikta katras datu aizsardzības iestādes kompetence, uzdevumi un pilnvaras¹.
14. 56. pantā paredzēts “vienas pieturas aģentūras” mehānisms, kas ir procesuāls noteikums, saskaņā ar kuru īpaša loma tiek piešķirta vadošajai uzraudzības iestādei, kas definēta kā iestāde, kuras teritorijā pārzinim vai apstrādātājam ir galvenā vai vienīgā uzņēmējdarbības vieta².
15. VDAR VII nodaļā ar nosaukumu “Sadarbība un konsekvence” noteikti dažādi veidi, kā datu aizsardzības iestādes sadarbojas, lai veicinātu konsekventu VDAR piemērošanu. Attiecīgās normas ir īpaši izklāstītas VDAR 60. pantā, kur paredzēta sadarbība starp vadošo uzraudzības iestādi un citām attiecīgajām uzraudzības iestādēm³. Tāpat saskaņā ar VDAR 61. un 62. pantu uzraudzības iestādes sniedz viena otrai savstarpēju palīdzību un attiecīgā gadījumā veic kopīgas operācijas, tostarp kopīgas izmeklēšanas un kopīgus izpildes pasākumus.

¹Šajā sakarā būtu jāatgādina, ka VDAR 11. apsvērumā ir noteikts šādi: “Lai personas datu aizsardzība visā Savienībā būtu efektīva, nepieciešams stiprināt un sīki noteikt datu subjektu tiesības un to personu pienākumus, kas apstrādā personas datus un nosaka to apstrādi, kā arī nepieciešams piešķirt arī atbilstošas pilnvaras uzraudzīt un nodrošināt personas datu aizsardzības noteikumu ievērošanu un noteikt atbilstošas sankcijas par pārkāpumiem dalībvalstīs.” VDAR 13. apsvērumā noteikts, ka viens no Regulas mērķiem ir “nodrošināt juridisko noteiktību un pārredzamību ekonomikas dalībniekiem (..), kā arī efektīvu sadarbību starp uzraudzības iestādēm dažādās dalībvalstīs”. Visbeidzot, saskaņā ar 122. apsvērumu “katrai uzraudzības iestādei vajadzētu būt kompetentai savas dalībvalsts teritorijā īstenot pilnvaras un pildīt uzdevumus, kas tai piešķirti saskaņā ar šo regulu”.

² 124. apsvērumā noteikts, ka: “Ja personas datu apstrāde notiek saistībā ar darbībām, ko veic pārzina vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vietā Savienībā, un pārzinis vai apstrādātājs veic uzņēmējdarbību vairāk nekā vienā dalībvalstī, vai ja apstrāde, kas notiek saistībā ar darbībām, ko veic pārzina vai apstrādātāja vienīgajā uzņēmējdarbības vietā Savienībā, būtiski ietekmē vai var būtiski ietekmēt datu subjektus vairāk nekā vienā dalībvalstī, pārzina vai apstrādātāja galvenās uzņēmējdarbības vietas vai pārzina vai apstrādātāja vienīgās uzņēmējdarbības vietas uzraudzības iestādei būtu jārikojas kā vadošajai iestādei.”

³ To apstiprina 123. līdz 126. un 130. apsvērumi. Konkrētāk, saskaņā ar 125. apsvērumu “īstenojot savas vadošās iestādes pilnvaras, uzraudzības iestādei lēmumu pieņemšanas procesā būtu cieši jāiesaista attiecīgās uzraudzības iestādes un tās jākoordinē”. 126. apsvērumā noteikts, ka “par lēmumu būtu kopīgi jāvienojas vadošajai uzraudzības iestādei un attiecīgajām uzraudzības iestādēm, un tam vajadzētu būt adresētam pārzina vai apstrādātāja galvenajai vai vienīgajai uzņēmējdarbības vietai (..)”.

4 EDAK ATZINUMS

4.1 Atzinuma tvērums

16. Saistībā ar šo atzinumu Kolēģija uzskata, ka jautājumi galvenokārt attiecas uz pastāvīgiem vai nepārtrauktiem pārkāpumiem, jo, lai ar galveno vai vienoto uzņēmējdarbības vietu saistītu apstākļu maiņai būtu ietekme, pārkāpumiem jābūt izdarītiem noteiktā laika posmā. “Pastāvīgs” pārkāpums ir darbība (vai darbības trūkums), kas ilgst noteiktu laika periodu, un “nepārtraukts” pārkāpums ir nodarījums, kas sastāv no vairākām darbībām, kurās visi ir vienādi (vai līdzīgi) nodarījuma elementi, kas izdarīts noteiktā laika periodā (Eiropas Cilvēktiesību tiesa, virspalāta, lieta Rohlena/Čehijas Republika, pieteikums Nr. 59552/08).

4.2 Atzinuma pamatojums

17. EDAK uzsver, ka VDAR noteikumi par kompetenču sadalījumu starp dažādām attiecīgo dalībvalstu iestādēm un vadošās iestādes jēdziens balstās uz intensīvu un brīvu uzraudzības iestāžu sadarbību. Šis jaunais sadarbības līmenis izriet no fakta, ka VDAR tagad ir kopīgs tiesiskais regulējums datu aizsardzības jomā, tāpēc uzraudzības iestādēm nevajadzētu būt šaubām vai šķēršļiem par konsekventu un ātru VDAR piemērošanai. Tāpēc, apsverot pareizo atbildi uz jautājumu, kā sākumpunkts un obligāts priekšnoteikums ir efektīva uzraudzības iestāžu sadarbība, kuras pamatā ir savstarpēja uzticēšanās.
18. Lai nodrošinātu konsekventu ieviešanu visā Eiropas Ekonomikas zonā, ir jāatrod objektīvs kritērijs, lai nostiprinātu brīdi, sākot no kura jebkādas izmaiņas apstākļos nekādi neietekmēs iestādes iegūto kompetenci. Šim kritērijam būtu jāatbilst trim mērķiem:
- nodrošināt gan datu pārziņiem, gan datu subjektam pietiekamu juridiskās noteiktības un paredzamības pakāpi, kas ir VDAR un jo īpaši 13. apsvērumā minēts mērķis;
 - ņemt vērā apsvērumus, kas saistīti ar pareizu pārvaldību, nodrošinot iestāžu veikto pasākumu efektivitāti un lietderību (skatīt jo īpaši ES Pamattiesības hartas 41. pantu un GDPR 11. un 13. apsvērumu) un izvairīties no vienas pieturas aģentūras mehānisma ļaunprātīgas izmantošanas, meklējot labvēlīgāku risinājumu;
 - ierobežot paralēlu kompetenču risku starp iestādēm.
19. VDAR 55. panta 1. punktā un 122. apsvērumā ir izklāstīti vispārējie principi attiecībā uz uzraudzības iestāžu kompetenci, saskaņā ar kuriem katra uzraudzības iestāde ir kompetenta savas dalībvalsts teritorijā “pildīt uzticētos uzdevumus un īstenot pilnvaras, ko tai piešķir saskaņā ar šo regulu”. Tomēr 56. panta 1. punktā un 124. apsvērumā ir ietverta prevalējoša imperatīva norma un noteikts, ka pārziņa vai apstrādātāja galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas uzraudzības iestāde ir kompetenta rīkoties kā vadošā uzraudzības iestāde pārrobežu apstrādē, ko veic šis pārzinis vai apstrādātājs.
20. 56. panta 1. punkts ir *lex specialis*, un tādējādi tas prevalē visos gadījumos, kad rodas apstrādes situācija, kas atbilst tajā norādītajiem nosacījumiem, piemēram, ja ES atrodas galvenā vai vienīgā uzņēmējdarbības vieta, kura ir atbildīga par pārrobežu apstrādes darbībām, kas saistītas ar sūdzību/iespējami atklātu vai ziņotu pārkāpumu. Līdz ar to vadošās uzraudzības iestādes kompetence izskatīt lietu izriet no pārziņa/apstrādātāja galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas atrašanās tās dalībvalsts teritorijā pārrobežu apstrādes darbības kontekstā. Ja galvenā vai vienīgā uzņēmējdarbības vieta tiek pārcelta pēc tam, kad vadošā uzraudzības iestāde ir uzsākusi procedūru vai procedūra ir uzsākta vadošajā uzraudzības iestādē, un ja jaunā galvenā vai vienīgā uzņēmējdarbības vieta atbilst

nosacījumiem, lai to par tādu uzskatītu, tad pārzinis/apstrādātājs ir tiesīgs paļauties uz jaunu vienīgo partneri saskaņā ar 56. panta 1. un 6. punktu, t. i., jauno vadošo uzraudzības iestādi jaunajā galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas dalībvalstī.

21. Vadošās uzraudzības iestādes lomas maiņa nenozīmē, ka sākotnējā uzraudzības iestāde nebija kompetenta rīkoties tajā laikā, un tāpēc tā ar atpakaļejošu spēku neatņem sākotnējās iestādes veiktajām operācijām to tiesisko pamatu. Iepriekš kompetentajai uzraudzības iestādei bija pilnīga jurisdikcija, kamēr galvenā vai vienīgā uzņēmējdarbības vieta atradās tās teritorijā. Tāpēc veikto darbību vērtība saglabājas, un iepriekšējās vadošās uzraudzības iestādes iegūtos pierādījumus un informāciju var izmantot jaunā kompetentā iestāde.
22. Šis risinājums palielina izredzes, ka lēmējīstādei ir pilnvaras īstenot savu lēmumu. Patiesi, jaunā vadošā uzraudzības iestāde var panākt tās pieņemtā lēmuma izpildi, jo tās teritorijā atrodas pārziņa vai apstrādātāja uzņēmējdarbības vieta, kas atbilst VDAR 11. apsvērumā izklāstītajam efektivitātes principam.
23. Turklāt šis risinājums arī dod iespēju samazināt risku, ka divas iestādes (vai vairāk) uzskata sevi par vienu un tā paša pārkāpuma vadošo uzraudzības iestādi, vai, gluži pretēji, neviena iestāde neuzskata sevi par vadošo. Patiesi, galīgā lēmuma pieņemšanas kritērijs ir salīdzinoši vienkāršs un tā izpilde ir diezgan vienkārša.
24. Jebkurā gadījumā ir vērts norādīt, ka vadošās uzraudzības iestādes maiņas gadījumā tiks piemērota 60. pantā noteiktā sadarbības procedūra, un jaunajai vadošajai uzraudzības iestādei būs pienākums sadarboties ar iepriekšējo vadošo uzraudzības iestādi un citām kompetentajām uzraudzības iestādēm, tiecoties panākt vienprātību, vismaz gadījumos, kad iepriekšējā vadošā uzraudzības iestāde joprojām ir kompetentā uzraudzības iestāde. Praksē tas nozīmē, ka jaunajai vadošajai uzraudzības iestādei būs jāiesniedz lēmuma projekts iepriekšējai vadošajai uzraudzības iestādei (un visām pārējām iesaistītajām uzraudzības iestādēm), kas kā jebkura cita kompetentā uzraudzības iestāde varēs izteikt atbilstošu un argumentētu iebildumu. Turklāt iepriekšējā vadošā uzraudzības iestāde varēs piedalīties izmeklēšanā, veicot kopīgas operācijas saskaņā ar 62. pantu, ja tā atbilst 4. panta 22. punktā noteiktajiem kritērijiem.
25. Fakts, ka galīgais lēmums ir panākts, izmantojot sadarbības procedūru, kas uzsākta saskaņā ar VDAR 60. pantu, ir pienācīgi jāņem vērā, jo īpaši nodrošinot, ka sākotnējā (vadošā) uzraudzības iestāde ir iesaistīta jaunajās vadošās uzraudzības iestādes veiktajos pasākumos, lai nemazinātu administratīvā procesa efektivitāti un/vai neradītu turpmāku aizkavēšanos, padarot pieejamus attiecīgos tiesiskās aizsardzības līdzekļus (arī saskaņā ar ES Pamattiesību hartas 41. pantu).
26. Visbeidzot, jāatzīmē, ka, lai novērstu labvēlīgāka risinājuma meklēšanu un nodrošinātu datu subjektu efektīvu aizsardzību, galvenās uzņēmējdarbības vietas pārcelšanai jābūt efektīvai, un datu pārzinim tā ir jāpierāda (skatīt WP244 ar nosaukumu "Pārziņa vai apstrādātāja vadošās uzraudzības iestādes noteikšanas vadlīnijas", ko 2016. gada 13. decembrī pieņēma 29. panta datu aizsardzības darba grupa, 8. lpp.). Galvenās uzņēmējdarbības vietas jēdziens norāda, ka tas nav īslaicīgs vai tikai birokrātisks solis, lai uzņemums to definētu, bet gan reāls solis, ko veic ar ilgtermiņa mērķi. Tāpēc uzraudzības iestādēm būtu efektīvi jākontrolē galvenās uzņēmējdarbības vietas jēdziens, lai samazinātu risku, ka pārziņi vai apstrādātāji mākslīgi maina savu galveno uzņēmējdarbības vietu, lai nomainītu kompetento iestādi, kura izskata lietu.

4.3 Pieņemtais atzinums

4.3.1 Galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas pārcelšana EEZ ietvaros

27. Ievērojot iepriekš minētos apsvērumus, tiek uzskatīts, ka galvenās uzņēmējdarbības vietas pārcelšana uz citas EEZ dalībvalsts teritoriju procedūras gaitā atņem pirmajai iestādei tās sākotnējo kompetenci brīdī, kad šādas izmaiņas stājas spēkā, taču tā neatņem ar atpakaļejošu spēku neatņem sākotnējās iestādes veiktajām darbībām tiesisko pamatu.
28. Katra nepabeigtā procedūra tiks nodota tās valsts uzraudzības iestādei, kurā atrodas galvenā uzņēmējdarbības vieta. Šī uzraudzības iestāde kļūs par vadošo uzraudzības iestādi, un procedūra tiks turpināta saskaņā ar 60. pantā paredzētajiem noteikumiem sadarbībā ar kompetento uzraudzības iestādi, kas minēta 4. panta 22. punktā.
29. Tiek uzskatīts, ka galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas pārcelšana EEZ ietvaros atņem pirmajai iestādei sākotnējo vadošās uzraudzības iestādes lomu brīdī, kad šādas izmaiņas stājas spēkā un pierādītas. Tāpat kā iepriekš, tiks piemērota 60. pantā noteiktā sadarbības procedūra, un jaunajai vadošajai uzraudzības iestādei būs pienākums sadarboties ar iepriekšējo vadošo uzraudzības iestādi un citām kompetentajām uzraudzības iestādēm, lai panāktu vienprātību.

4.3.2 Galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas izveide vai pārcelšana no trešās valsts uz EEZ

30. EDAK uzskata, ka vadošā kompetence var tikt nodota citai uzraudzības iestādei, līdz vadošā uzraudzības iestāde pieņems galīgo lēmumu. Rezultātā galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas izveide vai tās pārcelšana no trešās valsts uz EEZ (procedūrā, kas sākotnēji uzsākta bez sadarbības) procedūras gaitā ļaus pārzinim iegūt no vienas pieturas aģentūras.
31. Visas nepabeigtās procedūras (obligāti procedūra bez sadarbības, jo sākotnēji EEZ nav galvenās uzņēmējdarbības vietas) tiks nodotas tās valsts uzraudzības iestādei, kurā atrodas galvenā uzņēmējdarbības vieta. Šī uzraudzības iestāde kļūs par vadošo uzraudzības iestādi, un procedūra tiks turpināta saskaņā ar 60. pantā paredzētajiem noteikumiem sadarbībā ar kompetento uzraudzības iestādi, kas minēta 4. panta 22. punktā.
32. Uzskata, ka galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas izveides vai pārcelšanas no trešās valsts rezultātā pirmajai iestādei tiek atņemta tās sākotnējā kompetentās iestādes funkcija, jo sūdzība vispirms iesniegta uzraudzības iestādē, brīdī, kad šādas izmaiņas stājas spēkā un ir pierādītas. Tāpat kā iepriekš, tiks piemērota 60. pantā noteiktā sadarbības procedūra, un jaunajai vadošajai uzraudzības iestādei būs pienākums sadarboties ar iepriekšējo vadošo uzraudzības iestādi un citām kompetentajām uzraudzības iestādēm, tiecoties panākt vienprātību.

4.3.3 Galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas pazušana

33. EDAK uzskata, ka vadošā kompetence var tikt nodota citai uzraudzības iestādei, līdz vadošā uzraudzības iestāde pieņems galīgo lēmumu. Tā rezultātā galvenās vai vienīgās uzņēmējdarbības vietas pazušana

procedūras gaitā (vai nu tāpēc, ka galvenā uzņēmējdarbības vieta tiek pārcelta ārpus EEZ teritorijas, vai tāpēc, ka tā ir likvidēta) neļaus pārzinim gūt labumu no vienas pieturas aģentūras.

34. Gadījumā, kad uzņēmējdarbības vieta vairs nepastāv tās dalībvalsts teritorijā, bijusī vadošā uzraudzības iestāde joprojām ir kompetenta tāpat kā jebkura cita kompetentā uzraudzības iestāde saskaņā ar VDAR 4. panta 22. punktu. Tā kā to vairs nevar uzskatīt par pārrobežu apstrādi, sadarbības princips pazūd un katra attiecīgā iestāde atgūst pilnīgu jurisdikciju.

5 SECINĀJUMS

35. Visbeidzot, Kolēģija uzskata, ka kompetence rīkoties kā vadošajai uzraudzības iestādei var tikt nodota citai uzraudzības iestādei, ja tiek pierādītas izmaiņas apstākļos, kas saistīti ar pārziņa vai apstrādātāja galveno vai vienīgo uzņēmējdarbības vietu, līdz uzraudzības iestāde ir pieņēmusi galīgo lēmumu.

Eiropas Datu aizsardzības kolēģijas vārdā

priekšsēdētāja

(Andrea Jelinek).